

## بدلایل عدم مشارکت حداکثری در شهرهای بزرگ

### راهکارها و مسیر پیش رو

موضوع صحبتیم افراد کاملاً منفعل نیست چون اونها تصمیم خودشون رو گرفتند و این مدت هم بهش عمل کردند و منفعل خواهند ماند

موضوع صحبتیم افراد انقلابی حاضر در خیابان هم نیست چون آن‌ها هم این مدت تصمیم خودشون رو عملی کردند و منتظر هیچ فراخوان زمانی و مکانی نیستند، افراد شریف و شجاع ما

موضوع صحبتیم افرادی هستند که اتفاقاً جمعیت بالایی رو هم شامل میشن که معترض و راغب به حضور در خیابان هستند اما بنا (( به دلایل طبیعی مثل توان فیزیکی کمتر یا شجاعت کمتر و موارد دیگری که باید آسیب‌شناسی و رفع بشه هنوز در خیابان حاضر )) نشدند

درسته که در این مدت در تهران و شهرهای بزرگ شاهد حضور خیابانی مردم هستیم و نسبت به شرایط جغرافیایی و اجتماعی شهرهای بزرگ هم آگاهی و میدونیم که تفاوت‌های بسیاری با شهرهای کوچکتر هست و به همین دلیل هماهنگ کردن و یکپارچه کردن مردم به آسانی شهرهای کوچکتر یا یکدست‌تر از نظر قومی یا مذهبی نیست

درسته که ما با خشونت شدید حکومت و جنگ حکومت علیه انقلاب مواجهیم اما چیزی که کمتر بهش توجه شده همون جمعیت در خانه‌ای هست که بهشون اشاره کردم باید بپذیریم همه مثل هم نیستند و نمیتونیم توقع داشته باشیم همه در صف اول و خط مقدم قرار بگیرند و بدون آسیب‌شناسی مدام بهشون سرکوفت بزنیم، باید شرایطی رو فراهم کرد که اون گروه هم در خیابان حاضر شوند

نباید بذاریم جریان شدید و رادیکال شده‌ی انقلاب ما رو از تفکر و برنامه‌ریزی و اجرای منطقی غافل کنه

ما در انقلابی جدید و متفاوت با وضعیتی جدید و متفاوت قرار داریم پس باید روش‌های جدید و متفاوتی رو هم پیش بگیریم

قطعاً با همین روال هم پیروزیم اما همه‌ی انقلاب به پیروز شدن نیست، ما به جمعیت آگاه و فعال بیشتر قبل از پیروزی انقلاب نیاز داریم تا هم خشونت کمتر بشه و هم فردای پیروزی مانع از مصادره‌ی انقلاب و موندن کشور در شرایط انقلابی بشیم

بنده به دلیل حضور مداوم در خیابان (تقریباً در تمامی مناطق و محله‌های تهران حضور داشتم) و گفت‌وگو با دوستان و خانواده‌های مختلف در نقاط مختلف تهران مواردی رو متوجه شدم که عرض میکنم خدمتون

از دلایل دیگری که اون جمعیت در خیابان حاضر نمیشه عدم اطمینان به میزان اتحاد و قدرت اتحاد مردم است، ما با جمعیتی روبرو هستیم که تاکنون تمرین اتحاد برای انقلاب و تغییر رو نداشته

(مثلاً طرف دقیقاً نمیدونه کی و کجا باید حاضر بشه و نمیدونه آیا بقیه هم میان یا نه (این ترس و عدم آگاهی متأسفانه وجود داره من افراد بسیاری رو میشناسم که در خیابان حاضر میشن با امید دیدن جمعیت انقلابی اما یا زود اومدن یا دیر یا جایی که اومدن چیزی نمیبینن و برمگردن و بارها این اتفاق برایشون افتاده

یکی از مهمترین تفاوت‌های تهران اینه که بزرگی جغرافیایی و تراکم بالا و مرتفع و آلودگی صوتی ترافیکی باعث میشه مثلاً اگر در بخشی از خیابانی (هر خیابان مهمی در هر محله‌ای در تهران) جمعیتی انقلابی شکل بگیره و درگیری و تیراندازی و سرکوب صورت بگیره عملاً صدایی از این وضعیت به حتی کمی دورتر توی همون خیابان هم نرسه و ساکنین همون اطراف چندساعت بعد از طریق اخبار و کلیپ‌های اینترنت متوجه بشن در نزدیکیشون چه اتفاقاتی افتاده

این از دلایلی هم هست که با وجود تجمعات بسیار و پراکنده در نقاط مختلف جمعیت شکل گرفته‌ی انقلابی قبل از بیشتر شدنش سرکوب و متفرق میشه و عملاً جمعیت میلیونی شکل نمیگیره

یکی دیگه از دلایل عدم حضور اون افراد و عدم تشکیل جمعیت میلیونی اعلام فراخوان‌های نامتناسب با وضعیت تهرانه

با تجمعات کوچک و بستن خیابان‌های کوچک بجز دادن تلفات بیشتر نتیجه‌ی دیگری نمیگیریم، فراخوان‌های اشتباهی که بدون توجه به آسیب‌شناسی و تحلیل متأسفانه منجر به ایجاد هزینه‌های بالای جانی برای خانواده‌ها و تعداد بالای بازداشتی‌ها هم شده

ما ابتدا باید جمعیت میلیونی در خانه را که مثل آتش زیر خاکستر هستند نسبت به وجود اتحاد و قدرت اتحاد آگاه کنیم سپس با فراخوانی متناسب با تهران شاهد جمعیت میلیونی در خیابان باشیم

فراخوان در تهران برای اعتصاب گسترده‌ی مستمر و اعتراض میلیونی خیابانی مستمر بدون روشن کردن آتش‌های زیر خاکستر امکانپذیر نیست (مثلاً در محیط‌های کاری ترس زیادی حاکمه بخاطر عدم آگاهی از وجود اتحاد و در خیابان هم به دلایلی که بالاتر عرض کردم

ما باید ابتدا در خانه‌ها (که فضای امن افراد هست) مشق تمرین اتحاد بدیم

آتش زیر خاکستر رو در نظر بگیرید

به شعله‌ی کوچک زیر این قسمت از خاکستر نمیدونه شعله‌های دیگری هم در نقاط دیگری زیر همون خاکستر وجود دارند ، کافیه خاکستر کنار بره تا به آتش یکدست و بزرگ شکل بگیره

تمرین اتحاد

ایجاد قدرت اتحاد

درک لذت قدرت اتحاد

استفاده از قدرت اتحاد

ما باید روش‌هایی رو پیش بگیریم که افراد در خانه همه بتونن از همون خانه عملیاش کنن بدون اینکه هزینه‌های بدن و البته شاهد اجرائش بین اکثریت و در نهایت نتیجه‌ی اون هم باشن ، یعنی قابل رصد باشه  
باید با استفاده از تمامی ظرفیت‌های رسانه‌های گروه‌ها و افراد و پیج‌های سرشناس و محبوب و مقبول مردم یک دستور عملی رو به صورت کاملاً هماهنگ با مردم مطرح کرد ، البته که باید با مردم در مورد هدف اون کامل و دقیق صحبت کرد  
... برای تمرین اتحاد و در ادامه

: بنده اندازه‌ی سواد و تجربه‌ی خودم مثال و پیشنهادی رو خدمتتون عرض میکنم  
مثلاً میشه فراخوانی برای خاموشی کامل برق (نه فقط چراغ‌ها) در ساعت ۲۲ الی ۲۳ (که اکثریت در خانه هستن) صادر کرد ، حتی بدون شعار که کم‌شجاع‌ترین افراد هم همراه بشن  
در سه نوبت ، که مردم کم کم همراه بشن و هر نوبت هم قابل رصد و گزارش هست  
اینجوری مردم اتحاد رو تمرین میکنن و به مرور متوجه اتحاد میشن و لذت قدرت اتحاد رو درک میکنن  
سپس میشه این فراخوان رو معکوس کرد

یعنی روشنایی کامل برق (نه فقط چراغ‌ها) در ساعت ۱۲ الی ۱۳ که مراکز کاری هم مانند اکثر خانه‌ها فعال هستن ، این رو هم میشه در ۳ نوبت اجرا کرد ، چون قدرت تخریبی داره قطعاً افرادی بخاطر برق مثلاً بیمارستان‌ها مخالفت میکنن ، البته تبلیغات حکومت هم هست که قطعاً باید همونطور که عرض کردم نسبت به اجرای این دستورالعمل کاملاً مردم رو از ابتدا آگاه کرد  
اینجوری مردم در نهایت تمرین اتحاد با میزان قدرت تخریبی‌شون هم آشنا میشن و در نهایت میشه با اعلام فراخوان خیابانی شاهد حضور جمعیت میلیونی در تهران باشیم

فراخوانی که آن هم باید متناسب با وضعیت تهران و همون جمعیت تازه ملحق شده باشه  
مثلاً فراخوان در روزها و ساعات کاری بدلیل حضور اکثریت در محل کار و حضور دانشجویان در محیط‌های دانشگاهی مانع از (ایجاد جمعیت میلیونی میشه (باید توجه کرد که ما در مرحله‌ی اعتصاب سراسری نیستیم  
(بهتره فراخوان‌ها برای مثلاً جمعه‌ها باشه و مثلاً ساعت ۱۲ الی ۱۶ (روشنی هوا  
فراخوانی نه برای تجمع و بستن خیابان‌ها و میداین و یا ایجاد ترافیک و بوق زدن ماشین‌ها ، بلکه برای راهپیمایی  
توجه کنید که ما درباره‌ی تمرین اتحاد و ریختن ترس اون جمعیت صحبت میکنیم (البته میدونیم حکومت سعی بر ایجاد وحشت و (سرکوب داره و میدونیم که متقابلاً اون جمعیتی که اومده ترسش میریزه  
با این روش اکثریت مردم میتونن حضور پیدا کنند و خودشون با دیدن همدیگه متوجه تعداد و اتحاد و قدرتشون در خیابان هم میشن  
اینجوری برای فراخوان‌های بعدی و حتی اعتصابات سراسری اکثریت میدونن حضور و همراهی و اتحاد وجود داره ، با تعداد بیشتر و شجاعت بیشتر شرکت میکنند

در طول هفته میشود با روش‌های متنوعی اتحاد رو حفظ و قویتر کرد تا جمعه‌های فراخوان و در ادامه شروع اعتصابات سراسری  
این روند در ادامه باعث ریزش شدید درون بخش‌های مختلف جمهوری اسلامی مخصوصاً سرکوبش میشه و در نهایت بدست آوردن اماکن مهم حکومتی و دولتی با هزینه‌ی جانی خیلی کمتر  
همه‌ی این‌ها با تشکیل یک ائتلاف مردمی محقق میشه ، ائتلافی متشکل از چهره‌های سرشناس دادخواه جنایات گوناگون جمهوری اسلامی و شخصیت‌های انقلابی مردمی (علمی، ورزشی، ادبی، هنری و ...)

ائتلافی که با پیشبرد یک روند منطقی هم بتونه اکثریت جامعه رو همراه کنه با هزینه‌ی کمتر و هم با نشان دادن جایگاه اجتماعیش  
بتونه فشاری بر دولت‌ها و سازمان‌های جهانی باشه و هم راه را برای تشکیل ائتلاف سیاسی و دوره‌ی گذار هموارتر کنه.  
متأسفانه هستن اشخاص و گروه‌هایی که در ظاهر مخالف چندین ساله‌ی جمهوری اسلامی هستن اما در واقع با استفاده از نفوذ سابقه‌دار و پول‌های کثیفشون مانع از ایجاد ائتلاف سیاسی و یا مذاکره‌ی مخالفین واقعی با شخصیت‌های بین‌المللی میشوند ، راه خنثی کردن این خائنین قدرتنمایی ائتلاف مردمیست

در مقابله با سلاح و ثروت جمهوری اسلامی قدرت ما در اتحاد و جمعیت ماست

